

Resebyråtjänstemän skrev fjällhistoria

Historia skrevs faktiskt den dag nitton resebyråtjänstemän från Malmö i söder till Östersund i norr avslutade en tolvmilavandring i Jämtlandsfjällen. I hela sex dar hade deltagarna då till fots och med full packning upplevt tjusningen i svensk fjällnatur. En sommarvandring som denna är icke på något sätt märkvärdig vad beträffar prestation. Men det var första gången som en grupp resebyråmän i studesyfte skickades upp i vildmarken. Avsikten var tydlig. SJ-kunden skall naturligtvis kunna komma till resebyrån och få alla upplysningar om möjligheter till logi, mat, utrustning, sevärigheter och sist — men kanske viktigast — vilka strapatsar man kan emotse.

Genom sina välorganiserade anläggningar bjuder STF fjällvandrarerna utomordentliga mat- och logimöjligheter. För under tre tiotusent får man logi och tre måltider. Och bara frukosten mättar den mest hungrige! Vill man använda sig av egen proviant går man in i kategorin "självhushåll". Visserligen blir detta billigare, men i gengäld får man räkna med att packningen blir tyngre. Och det verkliga problemet för den fjällbitne har väl alltid varit att få så mycket som möjligt att väga så lite som möjligt.

Inte kunde vi väl ana att av den utrustning vi medförde, myggoljan inte alls skulle komma till användning. Sista dagens sensation var för övrigt när värdshusvärden triumferande visade upp sommarens sista — eller var det första? — mygga. I jämtlandsfjällen är således myggan inge' plågoris.

Viktskillnaden mellan olika deltagares packning var stor. Eller vad sägs om den lättaste sex och den tyngsta tjugo kilo. STF:s utrustningslista kan mycket väl ligga till grund för en fjällvandring men kan säkerligen också bantas ner en del.

Karta och kompass av nöden

Sevärigheter i form av kyrkor, museer etc får för fjällturisten utbytas mot bergstoppar, glaciärer, sjöar och liknande. Den 1.762 m höga Storsyltoppen besegrade vi en disig dag som bjöd på regn, dimma och något solsken. Ändamålsenliga regnplagg, karta och kompass går inte att undvara. Vandring på rödsade leder klarar med någon ansträngning närapå vem som helst. En annan sak är att bestiga toppar då solskensväder på någon minut kan förvandlas till dimma och regn blir vårt absoluta råd till den oerfarne: Bestig aldrig någon bergstopp utan erfaren ledare! Och detta gäller även vid vackert väder. Rasta ofta men gör rasterna så korta som möjligt! Man får inte låta lederna stelna till. Och så får man inte vilseledas och tro att rakaste vägen till toppen är den

bästa. Den dag vi besteg Syltopparna försökte sig två fjällturister förvägas på att forcera rakaste vägen. Dom gav snart upp och var glada att få ansluta sig till vår grupp.

Inte så strapatsrikt!

Att dagligen vandra ett tjugotal kilometer från anläggning till anläggning är således inte mer strapatsrikt än vad även familjer med barn i tio- till tolvårsåldern orkar med. Man knegar över myr och mark, forcerar bäckar och forsar, kanske fångar er öring i en fjällsjö, kokar sitt kaffe i ödslig fjällnatur och kommer efter sex à sju timmar fram till fjällstationen. Att sedan efter dusch och vila få äta en middag värdig inte endast fjällfararen utan också finsmakaren hör väl till njutningslivets toppar!?

Resebyråerna har fått en ny injektion. Den fjärde semesterveckan kan med fördel användas till en fjällvandring. Både svenska och utländska turister upplever något utöver det vanliga i fjällnaturen. Kan vi få en del av strömmen till de sydländska semesterparadisen av typ Mallorca att vändas mot norr, har vi gjort en välgärning som främst drabbar turisterna själva.

FOTNOT:

Vandringen startade i Rundhögen och gick via Blåhammaren, Sylarna och Storulvån till Handöl.

**BRAND FÖRHINDRAR
BJÖRKLIDEN-RESOR**